PRZEGLĄD PRASY Z. S. R. R. I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

Dodatek do Nr. 192 (291) Codziennego Biuletynu Wydziału Prasowego M. S. Z.

Warszawa, środa 19 grudnia 1928 r.

Z. S. R. R. A SPRAWY ZAGRANICZNE.

POLSKA A Z. S. R. R.

Prawda 16.XII. ogłasza odezwę komitetu wykonawczego międzynarodówki komunistycznej do „awangardy klasy robotniczej w Polsce“ — do polskiej partji komunistycznej. W odezwie tej wydanej z okazji 10-lecia istnienia partji, zasyła jej międzynarodówka komunistyczna powitanie, jako jednej ze swych najlepszych sekcyj. Polska partja komunistyczna, jak twierdzi odezwa, zajmuje jedną z najważniejszych pozycyj w międzynarodowej rewolucji proletarjatu. Polska faszystowska i kapitalistyczna przygotowuje się do wojny przeciwko ZSRR, jako przeciwko państwu, które stanowi nadzieję proletarjatu, biednego włościaństwa i wszystkich uciśnionych narodów świata. W celu przygotowania tej wojny prowadzi faszyzm polski politykę reakcyjną, która popierana jest przez „wiernych psów kapitalizmu polskiego“, czyli przez PPS i inne partje ugodowe. Międzynarodówka komunistyczna wątpi, iż polska partja komunistyczna przygotowuje się należycie i poprowadzi rewolucyjną walkę przeciwko tej wojnie. Przejściowa stabilizacja kapitalizmu w Polsce powoduje obostrzenie walk klasowych. Klasa robotnicza Polski znajduje się w przededniu nowych walk przeciwko kapitalistom, obszarnikom i ustrojowi faszystowskiemu. Międzynarodówka komunistyczna jest pewna, iż polska partja komunistyczna zwycięży w tych walkach. Polska dyktatura faszystowska oparta jest na ucisku wielomiljonowych mniejszości narodowych. Komuniści polscy powinni zdać sobie sprawę z tego, iż rewolucyjny ruch wyzwoleńczy mniejszości jest najlepszym sojusznikiem klasy robotniczej w jej walce przeciwko dyktaturze kapitalistów i obszarników. Odezwa potępia walkę frakcyjną w polskiej partji komunistycznej i oświadcza w ostatnich słowach: „Niech żyje rewolucja proletarjacka w Polsce i na całym świecie“.

Prawda 16.XII donosząc o aresztowaniu mieńszewików gruzińskich Pirchalaszwiliego i Lordema w Tyflisie, oświadcza, że zeznania aresztowanych oraz odebrane od nich papiery świadczą, iż rząd gruziński na emigracji prowadzi na terytorjum Gruzji sowieckiej akcję szpiegowską oraz pozostaje w kontakcie z tajną organizacją mieńszewików na terytorjum Gruzji. Agenci rządu tego przekraczają granicę polsko-sowiecką, dzięki pomocy pełnomocnika mieńszewików gruzińskich w Polsce Józefa Sałakaja, który obdarzał szpiegów paszportami polskiemi.

Izwiestja 15.XII. analizujac w depeszy z Warszawy artykuły „Czasu“ i „Polski Zbrojnej“ o deklaracji Litwinowa w C. K. W. sowietów ZSRR., twierdzą, iż głosy prasy polskiej dowodzą, iż polityka polska nie dąży do polepszenia swych stosunków z ZSRR. Ciekawą ilustrację do głosów pism polskich w tej sprawie stanowi pobyt gen. Leronda w Warszawie.

Trybuna Radziecka 9.XII. oświadcza, że układ przyjaźni między Polską a Węgrami stanowi ogniwo w łańcuchu układów przeciwsowieckich. Państwa burżuazyjne szykują wojnę przeciwko ZSRR. Pierwszą rolę w tej wojnie odegrać ma Polska faszystowska. Marszałek Piłsudski szykuje się oddawna do zwycięstwa nad bolszewikami. Dla ukrycia właściwego celu wojny głosi się w Polsce hasło wyzwolenia Ukrainy, rzekomo uciskanej przez bolszewików. W tym samym celu organizowane są krwawe pogromy Ukraińców w Polsce. Polityka narodowościowa polskiego rządu faszystowskiego naśladuje wzory carskie. Polska szykuje się do wojny, lecz jej zamiary wojenne nie łatwo się udadzą. Polscy robotnicy i włościanie będą podczas wojny walczyli przeciw Polsce burżuazyjnej. Polska faszystowska może szykować wojnę. Robotnika polskiego i pracującego włościanina polskiego mieć po swojej stronie nie będzie. Polska ludność pracująca będzie murem stać za władzą sowiecką.

NIEMCY A Z. S. R. R.

Siegodnia 15.XII podaje, że banki niemieckie, które przyłączyły się do międzynarodowej organizacji i wierzycieli Rosji utworzyły w Berlinie niemieckie towarzystwo obrony praw posiadaczy walorów rosyjskich.

SPRAWY WEWNĘTRZNE.

SPRAWY GOSPODARCZE.

Izwiestja 16.XII. ogłaszają uchwałę sesji C. K. W. sowietów ZSRR o środkach, które mają być zastosowane dla podwyższenia wydajności rolnictwa sowieckiego. Uchwała ta wskazuje na dążenie do podniesienia tej wydajności w ciągu najbliższych kilku

lat o 30 — 35% i wylicza szereg środków technicznych w zakresie rolnictwa, które ułatwić mają osiągnięcie tego wyniku.

Izwiestja 16.XII. donoszą o zamknięciu obrad sesji C. K. W. sowietów ZSRR. Sesja ta zawierdziła ustawę o ogólnych podstawach organizacji rolnictwa w ZSRR, projekt budżetu państwowego ZSRR na 1928 i 29 rok oraz powzięła uchwałę o środkach, które mają być zastosowane w celu podniesienia wydajności rolnictwa sowieckiego.

Izwiestja 16.XII. omawiając w art. powyższą uchwałę, oświadczają, że stanowi ona wraz z zatwierdzoną przez sesję C. K. W. ustawą o ogólnych podstawach organizacji rolnictwa w ZSRR oparty na zasadzie nacjonalizacji ziemi krok ku reorganizacji rolnictwa sowieckiego. C. K. W. sowietów potwierdził stanowcze skasowanie prawa własności prywatnej na ziemię w ZSRR i podkreślił dążenie państwa sowieckiego do podniesienia wydajności rolnictwa o 35%, stwarzając z tych dwóch przesłanek podstawę reorganizacji rolnictwa, które stanowić będzie w przyszłości część ogólnej gospodarki socjalistycznej.

Prawda 11.XII. donosi, że w okręgach wschodnich RSFSR nastąpiło w pierwszych dniach b. m. pewne ożywienie akcji skupu zboża przez instytucje państwowe i spółdzielcze.

Prawda 11.XII. podaje z Charkowa, że komisarjat ludowy handlu USRR ogłosił okólnik do wszystkich podwładnych mu instytucyj, stwierdzając, iż plan skupu zboża na Ukrainie wykonano w listopadzie zaledwie w 42%. Spowodowało to trudności aprowizacyjne dla wszystkich ośrodków przemysłowych w USRR. Okólnik tłumaczy niepowodzenie skupu zboża przez brak energji ze strony prowadzących ten skup instytucji i, domagając się ożywienia skupu na Ukrainie w grudniu r. b., czyni kierowników okręgowych wydziałów handlu osobiście odpowiedzialnymi za przebieg i wyniki skupu.

NOTATKI I INFORMACJE.

RÓŻNE.

Russkoje Wremia 16.XII. donosi, że ataman Siemionow prowadzi na Dalekim Wschodzie przygotowania do zbrojnej akcji przeciwsowieckiej oraz ogłasza delkarację Siemionowa, który powiedział, iż posiada w swych rękach niezbędne dla przygotowania tej akcji środki. Jako pomocników Siemionowa pismo wymienia generałów Bakszejewa, Nieczajewa i Szylnikowa oraz b. przewodniczącego rosyjskiego przeciwsowieckiego rządu we Władywostoku Mierkułowa.

Siegodnia 15.XII. donosi o nominacji Zinowjewa na stanowisko naczelnika wydziału oświaty i kultury w zarządzie związku spółdzielni sowieckich „Centrosojuz".

Siegodnia 15.XII. donosi, że sowiecki delegat handlowy na Łotwie Szewcow, który upatrzony był na stanowisko radcy handlowego poselstwa ZSRR w Warszawie, zmienił poprzednie postanowienie o opuszczeniu Łotwy i pozostaje na swem stanowisku w Rydze.

Siegodnia Wieczerom 15.XII. donosi o nominacji Brolnickiego na stanowisko zastępcy przewodniczącego sow. misji handlowej w Rydze.

Słowo 16.XII. donosi o wydaleniu dziennikarzy rosyjskich Krasnopolskiego i Szulgina z Kowna. Krasnopolskiego wydalono do Polski, Szulgin wyjeżdża do Rygi.

Wozroždenje 13.XII. ogłasza art. b. przewodniczącego rosyjskiego komitetu w Polsce Siemionowa p. t. „Sprawa Jerzego Woyciechowskiego". Kreśląc sylwetkę oskarżonego o zamach na życie radcy Lizarewa, Siemionow dowodzi, iż zamach ten był czynem odruchowym oraz wzywa sąd warszawski, aby przyjął pod uwagę czas, spędzony przez Woyciechowskiego w więzieniu sowieckiem w Kijowie.

ARTYKUŁY NIEUWZGLĘDNIONE.

Kommunisticzeskij Internacjonał 30.XI. Niebezpieczeństwo prawicowe w partji i w międzynarodówce komunistycznej. — Nowe prądy w polityce kontr-rewolucji chińskiej. — Trzeci zjazd komunistycznej partji Ukrainy zachodniej. — Państwo burżuazyjne i jego administracja. — Kryzys w Egipcie.

Myśl Bolszewicka 9.XII. Na dwa fronty. — Znowu nacjonal-bolszewizm. — Rozłam w PPS (art. S. Biernackiego). — Błędy oportunistyczne. — Przełom jest konieczny (art. Szczechury). — Przemówienie posła Henryka Bitnera. — Uchwała C. K. polskiej partji komunistycznej w sprawie strajku łódzkiego.

Słowo 16.XII. Kozacy (art. Warszawskiego o prądach politycznych wśród Kozaków na emigracji).

Zak. Gr. Prac. Dr., S. z. o. o., Nowy Świat 54, tel. 15-56 i 242-40

Drukowane na prawach rękopisu.